

Благує Ліна

студентка

ВСП «Рівненський коледж НУБіП України»

ПІДХОДИ ДО ПОБУДОВИ АКТУАРНИХ ТА НУЛЬОВИХ БАЛАНСІВ

Одним і напрямів розвитку балансового методу є побудова нульових балансів, які є системним обліково-аудиторським механізмом управління, що передбачають реальну або гіпотетичну реалізацію активів і задоволення зобов'язань у ліквідаційних цінах і отримання дезагрегованого показника власності (чистих пасивів).

На думку проф. Бруханського Р. Ф., застосування нульових балансів, які мають широке поширення в Європі, є одним із засобів виявлення маніпуляцій і шахрайств, використовуваних зовнішніми користувачами під час прийняття інвестиційних та позикових рішень [1, с. 28].

Сідоріна Т. В., яка зазначає, що, наприклад, у Німеччині будь-яка перевірка підприємства починається зі складання нульового балансу на базі умовної реалізації активів і задоволення зобов'язань і шляхом порівняння чистих пасивів на початок і кінець періоду. В Англії з цієї метою застосовується система спеціальних балансових відомостей, у Швейцарії – нульові баланси, у Франції – фінансові баланси [3, с. 2].

На думку Царука В. Ю. важливим є впровадження ефективної системи аналітичного забезпечення управління в цілому, що дозволить мінімізувати інформаційну асиметрію між різними групами стейкхолдерів [4, с. 80].

Розроблені наприкінці XIX ст. підходи до побудови актуарних та нульових балансів, що є похідними від бухгалтерських балансів та мають інше цільове призначення, стали прикладом для побудови стратегічних похідних балансових звітів, формування яких є кінцевим результатом функціонування стратегічної системи фінансового обліку. Як актуарні та нульові баланси, похідні стратегічні баланси мають своє особливе цільове призначення – задоволення потреб стратегічного менеджменту підприємства шляхом надання інформації про реальний стратегічний стан його учасників в умовах ризику та невизначеності.

Вперше серед вчених української школи похідний балансовий звіт (хеджований) був запропонований у 1997 р. проф. В.І. Ткачем разом з французьким ученим Ж. Лораном на основі виділення категорії чистих пасивів, як залишку джерел коштів після умовної або реальної реалізації активів і задоволення зобов'язань, що вказують результати використання капіталу і структуру чистих пасивів на основі зіставлення чистих пасивів і чистих активів та їх аналізу як дезінтегрованого і агрегованого показника власності [1, с. 28].

Запропонована авторами методика передбачає формування агрегованих статей балансу, які в подальшому коригуються за допомогою укрупнених бухгалтерських проведень двох основних типів (інжинірингових і гіпотетичних) та забезпечують формування гіпотетичного похідного балансового звіту.

Список використаних джерел

1. Бруханський Р.Ф. Аналіз підходів до побудови моделей бухгалтерського інжинірингу. Вісник Житомирського державного технологічного університету. 2014. № 3. С. 27-34.
2. Бруханський Р. Ф. Стратегічна обліково-аналітична система аграрних підприємств: вимоги, користувачі, суб'єкти генерування інформації. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2016. Випуск 1. С. 5-14.
3. Сидоріна Т. В. Нулевые производные балансовые отчеты как инструмент контроля определяющий реальную стоимость страховой компании. Науковедение. 2012. № 4. С. 1-8.
4. Царук В. Необхідність формування аналітичної системи корпоративного управління. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2020. Випуск 1. С. 79-88.
5. Царук В. Ю. Теорія і методологія обліку і аналізу в системі корпоративного управління : монографія. Тернопіль: Осадца Ю.В., 2020. 404 с.